

AT BRUGE ET TELEPRESENCE SYSTEM KAN FØLES SOM EKSTRA ARBEJDE

Situation

At bruge telepresence-systemer kan virke overvældende i begyndelsen på grund af det ekstra arbejde, der er med at sætte sig ind i ny teknologi og undervisningsmetoder.

Reflekterende spørgsmål

1. Hvori består dine bekymringer i forhold til at bruge telepresence-systemer? Hvor kan du få mere information om systemernes muligheder og støtte til brug?

2. Hvad kan de pædagogiske og sociale fordele være ved at bruge telepresence-systemer til elever med kroniske sygdomme?

3. Hvad er udfordringerne (herunder tekniske udfordringer) med brugen af telepresence-systemerne? Hvordan kan du håndtere dette, så du hjælper både lærere og elever?

4. Hvordan kan brugen af telepresence-systemer tilpasses skolens overordnede mål og værdier? Hvilke argumenter er der for, at implementering af sådanne systemer er i overensstemmelse med værdier som inklusion og kvalitet i uddannelse?

Mulige tilgange

1. Åben dialog: Det kunne være en god idé at indlede samtaler med lærere, der bruger eller overvejer brugen af telepresence-systemer. Alle skal have mulighed for at udtrykke deres bekymringer og lytte til andres synspunkter. Del erfaringer for at understøtte, at disse systemer kan bidrage til elevernes pædagogiske og sociale trivsel. Denne form for dialog kan være med til at udvide synet på brugen af telepresence-systemerne.
2. Samarbejde med skolens leder: Søg lederens støtte til at organisere det ekstra arbejde, der kan opstå ved implementering af telepresence-systemer. I samarbejde med kollegaer og leder kan igangsættes en lærerkonference/workshop for at skabe opmærksomhed overfor øvrige lærere, der arbejder i skolen.
3. Teknisk support: Hvis tekniske udfordringer er et problem, kan du kigge efter information og muligheder for teknisk support. Bliv bevidst om ressourcer, der stilles til rådighed gennem skolen (inklusive kollegernes know-how) og dem, der stilles til rådighed gennem samarbejdspartnere.

Fremgangsmåder ifølge e-håndbogen

Lærere har stor indflydelse på dannelsen af elevernes sociale færdigheder og følelsen af at høre til i skolen. Positiv læreradfærd, såsom at fremme interaktion og respekt, øger motivationen. Følelsesmæssig støtte fremmer muligheden for autonomi og positive peer-oplevelser. At skabe et støttende miljø i klasseværelset er afgørende, især for elever med kroniske sygdomme, der deltager på afstand. Positive interaktioner mellem lærere og kammerater øger elevernes trivsel og tilskynder til aktiv deltagelse i læring. Betydningen af støttende lærere er beskrevet i håndbogen.¹

I er stærkere sammen. Samarbejd om de udfordringer, lærere kan stå over for, når de arbejder med et telepresence-system. Husk på, at det kan være nyttigt at søge støtte gennem supervision eller hos andre fagfolk. Samarbejde med kolleger, hvor etablering af en kollegial fælles vision kan hjælpe med at overvinde fælles udfordringer. Lav planer sammen. Disse kan omfatte planlægning af undervisning, rådgivning af familien om at organisere studierummet derhjemme, levere studiematerialer og introducere særlige aktiviteter til kreative udfoldelser. Håndbogen giver eksempler på støtte til lærere og ideer til planlægning.²

¹ ABILITI e-håndbog, s.14-15.